

Wilhelm.

3. Ranske och icke:—när morgonens gläd,
Börjar att synas, du finner mig död,
Kuld af den nattliga, froliga vinden;
Bort härifrån jag, O! Emma, ej går,
Förr än du lofwat, att genast jag får,
Kysa dig ömt uppå kinden.

Emma.

4. Kors hwilken fordran!—det passar ej sig;
Icke jag beller törs komma till dig,
Mamma här innansför lagt sig att hwila;
Fönstret jag sluter, om icke du snart,
Lyder mittt råd och med brådsfande fart,
Hem till din boning vill ila.

Wilhelm.

5. Utskade Emma, jag icke dig ber,
Att du skall flynda dig hit till mig ner,
Trädet som står wid ditt fönster, skall höja,
Wig till din kammare, der jag en stund,
Medan jag trycker en kyss på din mund,
Men icke längre skall dröja.

Emma.

6. Enwisa gose, det går icke an!
Tänk om man dig i min kammare fann!
Uter mot hemmet du genast må wända;
Tänk se'n, om grenen på trädet ej höll,
Hårdt då mot stenen, Wilhelm, du föll,
Stötte dig illa kanhända.

Wilhelm.

A nei! jag swinger mig hastigt från mark:
Grenen den är ju förswarlig och stark;
Ser du, nu banden till dig kan jag räka,
Nu må du bannas så mycket du vill,
Fönstret jag sluter, war nu bara still,
Mamma du eljest kan wäcka.

G. U.

GS 1193

Twänne wästra

Wisor

Den Första:

Klockarn.

Klockarsar, han skall nu allting beswara: 2.

Den Andra:

Den enträgne.

Emma, O! kom då till fönstret en gång! 1.

EXCEPTEA,

Widestedts Officin. 1851.

Den Första:

Mel.: Min far han war en Westgöthe, ic.

Klockarfar, han skall nu allting besyra:
Lära barnen, att två och två det är fyra.
Utan honom man kan ej lära att slafwa,
Utan honom man kan ej folket begrafwa.

2.

Föds ett barn, så frägas, hwad skall det beta?
Gå till klockarn! han måste allting ju weta."
Om ett par sig i äkta ståndet begifwer,
Är det klockarn, som bröllopswerserna skrifwer.

3.

Går med sjukdom för sina synder man sota:
Gå till klockarn! han skall dig nog kunna bota."
Om proceßer och annat otvg man äger:
Gå till klockarn och hör dig för hwad han säger!"

4.

Han skall weta råd för alla slags sorger,
Gympa barn skall han kunna, samt spela orger.
Det är han, som skall hålla handbok åt presten,
Och wid graföl så är det han, som får resten.

5.

Swarje Söndag skall predikstolen han damma:
Klockare och klockare är detsamma.
Han i läsa skall känna nyaste moden,
Rugga barn skall han på Lankaster-methoden.

6.

Han åt Prosten skall wäga tiondesmålet.
Åka bakpå Chaisen till läs-förhöret.
Prost och kaplan han söka skall att förlikas,

Och wid måssfall det händer, han får predika.

7.

Ingenting, nej intet får han försumma;
Där en gubbe, så tröstar klockarn hans gullning.
Han skall föra an både dansen och leken,
Och wid bordet så är det han, som står stelen.

8.

Han skall wara med från början till slutet;
Skall det skutas, så släpper klockarn till krutet.
Han skall wara en hjälp för gamla och unga,
Framför allt skall han wara gröm till att sjunga.

9.

Sfwerallt så är klockarn framme och råder,
Går man tandvärk, skall han på tummen slå åder;
Men i dag så är hans belaste ärend,
Att lyckönsta Er, silfwerstiernor i Wärend!

Den Andra:

Den enträgne. Dialog:

Wilhelm.

Emma D! kom då till fönstret en gång!
Lyssnar ej mer du till älskarens sång?
Länge jag wandrat här fram och tillbaka;
Kanske har sönnen dig fängslat allre'n?
Likväl här ute wid sijernornas sten,
Hjertat och kärleken waka.

Emma.

2. Nej jag ej somnat, men vill icke mer,
Blicka om qwällen från fönstret dit ner,
Der du så ofta för min skull ses wandra;
Dessför jag säger dig Wilhelm god natt!
Kanske, när solen i blommorna satt
Daggen, wi träffa hwarandra.